

Viatge pel nord-oest de l'Amèrica Llatina

Veneçuela,

del Carib a la gran sabana

El mar i les aus a Los Roques.

Ara ja fa un any vam realitzar un viatge per alguns països de l'Amèrica Llatina, mogudes pel desig de conèixer aquelles terres i viure un temps entre altres cultures.

El nostre país d'acollida i també el lloc on vam passar més temps va ser Veneçuela, un país d'una geografia molt diversa. Vam passar allí un mes fent un recorregut que començà a la capital, Caracas, i baixant per l'est va acabar a la ciutat de Santa Elena de Vairén, prop de la frontera amb Brasil.

La primera impressió que vam tenir en sortir de l'aeroport situat a prop de Caracas va ser la xafogor que impregnava l'espai. De seguida ens va cridar l'atenció la varietat de faccions i colors en els rostres de la gent i la seva parla, dolça i sense pausa, com una cantarella. És un espanyol ple de diminutius i anglicismes adaptats.

A la carretera destacaven els cotxes vells, models antics importats dels EUA. Vam arribar a Caracas de nit i el que en un principi ens van semblar unes boniques llums que il·luminaven els turons que envolten la ciutat, de dia, vam veure que en realitat eren centenars de barraques amuntegades on viuen la majoria d'immigrants pobres del país, són els anomenats ranxines.

Vam anar amb taxi a Sabana grande, una zona cèntrica plena d'hotels de baixa qualitat. La visió de la nostra cambra va ser una mica decebedora, allà vam conèixer per primera vegada els grans i inofensius escarabats, típics d'aquestes terres càlides.

Les zones de Sabana Grande, Parque Central i Plaza

Al cim del tepui Roraima.